

gjørelse figtende Administration af Boet, som det er Konkursens Hensigt at tilveiebringe Grændsen mellem, hvad der er at anse som Administrationshandlinger, og hvad der er at anse som ujhjemlede Dvergreb, der gaa herud over, er ikke altid let at drage, og i det enkelte Tilfælde vil Grændsebestemmelsen jevnlig komme til at bero paa en Gradsforskjel. Men ikke desto mindre er det nødvendigt at drage denne Grændse. Paa den ene Side gives der Handlinger, der saa aabenbart ligge udenfor en Konkursbehandlings Begreb og Diemed, at Skiftesamlingsens Majoritet ikke kan være berettiget til at foretage dem, f. Ex. Beslutninger om at bortgive Boets væsentligere Giendele, eller om at lade den hele Konkursbehandling hvile i ubestemt lang Tid; men paa den anden Side maa et vist Skjøn i de nævnte Retninger indrømmes, naar en fornuftig og hensigtsmæssig Administration af Boet skal være mulig. Saaledes maa det kunne vedtages at sælge Gøet og Andet for en endog meget billig Pris, der maasse nærmer sig til Gave, hellere end at opholde Boets Behandling længere, eller at udsætte Salget af Boets Effekter i nogen Tid, selv om Konkursbehandlingen derved forlænges ikke lidet, for at afvente bedre Konjunkturer. Det maa naturligvis staa enhver Kreditor frit at ælke Skifterettens Kjendelse for, om den tagne Beslutning indeholder en Krænkelse af hans Ret i den angivne Betydning, eller om det er en blot Administrationsbeslutning. I første Tilfælde maa han kunne finde Bestyttelse hos Skifteretten, i sidste Tilfælde maa han i Dverensstemmelse med Lovforslagets Tanke finde sig i, at det forbliver ved Majoritetens Beslutning.

Til § 66.

ad 30 og 31) Lovforslagets Tanke er den, at Kreditorerne have Magt til at beslutte Kuratorbehandling af Boet, selv om Skifteretten heri er uenig, men at derimod Kreditorerne ikke kunne tvinge Skifteretten til selv at behandle Boet uden Kurator, naar den finder, at en saadan bør ansættes, og har tilkjendegivet dette ved fra Begyndelsen af at ansætte en midlertidig Bestyrer. Udvalget tror dog, at det vil være rigtigst ogsaa at lade Kreditorerne have Magt til at bestemme, at Kurator-

behandling ikke skal benyttes, eller med andre Ord, at Skifteretten selv skal behandle Boet. Ganste vist ligger det ikke i Kreditorernes Magt over Boet, saaledes som denne iøvrigt ved Lovforslaget er bestemt, at kunne raade over Skifterettens Tid og Kræfter, men da det dog er den nugældende Rets Regel, at Skifteretten skal behandle ethvert Bo, og Borgerne saaledes have denne Udgang til uden særlig Betaling at faae de offentlige Embedsmænds Hjælp, tror man, at det ikke er unaturligt, at Kreditorerne ikke skulle kunne paatvinges de med Kuratorbehandling forbundne forøgede Udgifter, naar de ville være tilfredse ved Skifterettens Behandling, hvorved bliver at mærke, at Skifteretten naturligvis maa kunne benytte Assistance til Udførelsen af Forretninger, paa hvilke den ikke selv har Forstand, eller hvis Udførelse den ikke kan overkomme. Gaar man overhovedet ind paa, at Kreditorerne kunne tage Skifterettens Tid og Kræfter i Beslag i dette større Omfang, synes der ikke at være nogen Grund til efter den norske Konkurslovs Exempel (§ 112) at forlange et kvalificeret Flertal hertil, men det er vistnok naturligt og simplest ogsaa i denne Henseende at lade Flertallet, bestemt paa den i § 66, tredje Stykke angivne Maade, være afgjørende.

ad 32) Denne Endring er en af de vigtigste af Udvalgets. Fra et vist Synspunkt kan det vel siges, at Enhed i Bestyrelsen af Boet er en vigtig Fordel, og at derfor den egentlige Bestyrelse og det hele Ansvar skal være hos En, der da igjen kan tage Medhjælp, dersom dette er fornødent. Men herimod kan bemærkes, at der ofte til forsvarlig Bestyrelse af et Bo kræves Egenstaber, som ikke let findes forenede hos een Mand. Hvor ofte vil det ikke være, at der baade fordres juridiske Kundskaber og Kjobmandsdygtighed eller en anden særlig Fagkyndighed? Udvalget tror derfor, at Erfaringen skal vise, at der i mange Boer vil være en Trang til en mere sammensat Bestyrelse, en Trang, som efter den gjældende Ret tilfredsstilles ved Valg af flere Skifteskommissairer. Man foreslaar derfor, at Kreditorerne skulle have Lov til, naar de ville det, at bestikke flere Kuratorer, som under fælles solidarisk Ansvar bestyre Boet. Hermed stemmer